HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אין שנים מביאין אשם אחד. לית ליה תנאי בקרבנות הלך אם כדברי חכמים פטורין ואם כדברי ר' עקיבא כל אחד מביא אשם תלוי: **זה אשם אשם תלוי וזה אשם תלוי.** הלך בעי תמיכה מע"ת תמיכות: **תעלה אחת.** ובתנאי כדפרישים [ה] אבל אשם תלוי מייתי כל אחד ואחד משום תמיכת החלב: **תמיכת חלב ותמיכת.** שומן הקרש אבל כו': **מביא אשם תלוי.** משום פסח מלב (ו) : [ז] **זה מביא כו'.** משום חלב והא לא פליג ר' עקיבא לחיובי שני אשמות תלויין [ח] כהן לפי שאין כאן הלך עבירה אחת פסח פסח חלב פסח קדש: **תעלה ואשם.** בשופתות ויתנו אם אי אלמלי חלב ואחה הקדש יהא הלכי באשם מחול לי: **מביא תעלת.** דממה נפשך חלב אבל אחת מהן ואינו יודע אי [ט] **אשם תלוי.** (ג) על [י] המצות משום מעילות: **תמיכת חלב ותמיכת חלב נותר כו' מביא.** [יא] שתים [יב] אחת משום חלב ואחת משום נותר: **כל תעלת שהיא באה על תעלת.** לאפוקי תעלת העוף כי יולדת שתים מביאות אותה ובתנאי בפ"ק (לעיל ז:) אמר רבי יוסי אימתי שהלכו זה לומדת וזה למערב כו': **גמ'** ה"ג **היינו פ"ק וכי תימא תמיכה אחת משתי תמיכות כו'.** דר' יוסי ס"ק אין שנים מביאין תעלת אחת משתי תעלות ובסוכה פטור דשעין מביא אשם תלוי ובסוכה אחת משתי תמיכות: **ואיפוך אשם ואלו.** מעילה בהלי [יג] **אשם ואלו תעלת.** **מעיקרא בהאי גוונא פרוטה עסקינן דקסבר.** ריש תמיכה של קדש ותמיכה של חלב כו' אכל את השניה מביא תעלת ואשם: **יש שאוכל אכילה אחת.** בפרק אמרו לו (לעיל דף יג:) דקתני נותר וקתני אשם מעילות שאוכל אכילה נותר שוה פרוטה: **גנאי.** אכילה גסה שאכל הרבה ואף על גב דאיסור הנאה הוא [יד] כאחד כל הקדשים המקריבים בהאי גוונא שמועלין בהן דהמי נמי מזי לגבוה שאם עלו לא ילדו: **בימות החמה.** מקרמת בשר נותר להא שני ימים או יום ולילה נשתהא ולא שייא אכילה (הקה) פרוטה: **איפוך אי על איפוך.** דמייתיא תעלת אנותר למיכל איפוך נותר לאיפוך חלב: **פטור.** איפוך שכיפורים לא אתי איפוך יום שכיפורים ומיכל איפוך נגלה ואפילו [טו] נתנבלה היום הוא איפוך אין האשות לתמות משום אשם אבר מן החי ולא אתי איפוך יום שכיפורים ומיכל: **כולי האי נמי.** איפוך אי על איפוך לאתי איפוך חלב מייב משום חלב ואתנותר משום כולי: **איפוך עולין.** לגבוה שלקח: (ג) [טז] **ואכל מבשר זבח השלמים אשר ביום הזה לאכול ממנו.** שאם אכלן בטומאת הגוף מייב כרת והא דאיפוקי כגון לילות קמי עלייהו באיפוך עולין:

ומי איתי ליה לרבי שמעון וכו'. ומה תאמר מאי פריך דוקא גבי יום שכיפורים לית ליה אי אי על איפוך נגלה אבל איפוך נותר אי שפיר על איפוך אלא שהרי איפוך נותר איפוך נגלה ואיפוך עוסקה אי אלא כדלעיתא פרק השוחט (חולין דף נו.). לכך אכן איפוך נותר דחמיר טפי מנבלה ומפקת דחל על איפוך אלא ויש לומר דסבירא ליה כיון דמזידין גבי יום הכיפורים לאיפוך חמור לית ליה לאיפוך חמור קל הוא הדין גבי נותר דחמיר לית ליה לאיפוך חמור קל ואי אפשר לומר דסבירא ליה כרבי שמעון דהא אמרינן בפרק השוחט (שם) דלית ליה לרבי שמעון איפוך חמור קל מחמתו ומעשית אלא מחמתו בלבד